

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Idem Filius Prodigus, alio Rhythmo Pœnitens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

*Idem Filius Prodigus, alio Rhythmo
Pœnitens.*

Prodigus ille filius in se reversus, surgam, inquit,
& vadam ad Patrem meum; Prudenter ait, surgam,
vadam ad eum, qui in cœlis est, Patrem. Sed nimis exi-
lim & macilentam spem, reposuerat in sinu suo, mer-
cenariam conditionem Patrem rogaturus. Modestè
eandem pro meritis, sed de paternæ miserationis copia
humiliter nimis, & injuriosè sentiens: verè famelici
in hoc animi iudicium & inediâ confecti. Dicam,
inquit, ei: Pater fac me sicut unum de mercenariis tuis.
Non enim poterat jejunam & macram spem ad majora
pertingere. Surgam, inquit, & vadam ad Patrem me-
um. Iste de quærendo nil movetur Patre, tantùm de
secundo sollicitus. Gilbertus Abbas sup; Cant: ferm:
fol: 1766. lit: B.

1.
Quousque leno prodigus
Orbe vagor?
In cella panis indigus
Exul agor!
In sibus de furfure
Pastus vivo,
Impulsus cum turture
Potor rivo,
Dormio sub clivo.

2.
In pannotus fordeo,
Pudet fari:

Suillos lintres mordeo,
Certo pari
Fame pro quadra glandium,
Largè datur
Porcis convivis prandium,
Mî negatur,
Solut non sum satur!

3.
In his Juventa nobilis
Me tot annis,
Et vita duxit mobilis
Cœu tyrannis:

Hæc

Hæc præmia libidinum,	A Patre totus filius.
Hæc amorum,	Non sum dignus,
Hæc merces sunt Cupidinam	Ut vocer natus illius,
Perditorum,	Nec Prirignus,
Harum fraus & Horum.	Sed servus malignus

4.	7.
Agnosco imprudentiam	Non peto in triclinio
Juventutis,	Epulari,
Paternæ indulgentiam	Nec regi lectisternio
Senectutis,	Singulari,
Ibo, precabor supplici	Nec auri primo vellere
Genu flexus,	Exornari,
Fors gratia me duplici	Nec ut prius excellere,
Circumplexus	Honorari,
Patris stringet nexus.	Pronus adorari.

5.	8.
Culpam dicam ingenuè,	Ad tuum Pater, ostium
Non morabor:	Excubabo,
Scelus fatebor strenuè,	Custodiâsque postium
Deprecabor,	Observabo!
Extorrem pudet Patria	Fac ultimus de vernulis
Sic vagari,	Sim tuorum,
Ibo sub Patris atria	Ernârque panis crustulis
Lamentari,	Minimorum
Veniam precari.	Pars mancipiorum.

6.	9.
In Te Pater, & Sidera	Da Pater, da pauperibus
Bis peccavi	Supplex dico,
Naturæ rupi fœdera,	De famulorum ferculo
Declinavi	Panis micam,

Mea quidem indignitas
Non meretur,
Sed Patris fors severitas
Mollietur,
Et in me flectetur,

10.

Et grandis noxa, fateor,
Quam admisi,
Peccati forde moveor
Tam invisi,
Cum scortis patrimonium
Degulavi:
Dicens, fert testimonium
Mens, peccavi,
Turpiter erravi.

11.

Me vile mendicabulum
Luxus fecit,

Lupanar & prostibulum
Huc projecit,
Pro aula, patet stabulum
Hara brevis,
Cum suis par pabulum
Esca levis,
Meis par merx navis.

12.

Ergo valet illices
Tot malorum,
Nequam meorum complices
Scandalorum,
Satis indultum Thaidis
Est amori,
Satis famoso Laidis
Est color,
Nunc plangam Doleri,

Pater peccavi in caelum & coram te,
jam non sum dignus vocari filius tuus.

Luc. 15. v. 19.

Homo quidam habuit duos filios. (a) Quis hic ho-
mo est? Pater misericordiarum, & Deus totius
consolationis. Quosnam porro habuit duos filios?
Iustos scilicet & peccatores, eos, inquit, qui divina
suis mandata servant, & qui dominica transgrediun-
tur praecepta. Et dixit adolescentior ex illis, Patri;
Quis est hic adolescentior filius? Qui mente fuit instabi-
bili

(a) S. Joan: Chrysostomus orat: 4. in Parab: de filg: Prod: Luc: 15. mihi fol. 1283. Tom. 5.